

— Единъ твой ученикъ? Ахъ, какъвъ неблагоприятенъ ученикъ, искрища господаря.

— Тате, тате! гдѣ е твоя учитель? — извикахъ двѣ малки момченца и едно момиченце.

— Ето го, чеда мои, и посочи на учителя си. Пръгърнете го и му цѣлунете ржката.

Дѣцата направихъ туй, което каза баща имъ. Учителя заплака още по вече отъ радость. Той се наведе и ги цѣлунъ по червенитѣ бузки.

— Мили дѣца, каза той, обичайте всѣкога своитѣ учители и имъ помагайте, както вашия добъръ татко ми помогна, като ми повърна живота. Не правете това, което направи на мене единъ неблагоприятенъ ученикъ, като ми отне всичко, което имахъ. Той отново ги пръгърнъ.

На другия день, господаря направи учителя си управитель на своитѣ имущества и го остави да живѣе при него.

НАЛИ Е УМНА?

„**Н**е ми се стои вече въ тази дупка. Ще излъ-
за да поразгледамъ дано намъръжъ нѣщо за
ѣдене“, — и гладната мечка искочи изъ дупка-
та си. Стои и гледа, но на пусто, нищо не
минава.

